

נולובז

חלל שיתופי לאמנות

עמי רביב

גריעה

אוצרת: אירנה גורדון

עמי רביב רושם את היטל גופו על משטחי עץ תעשייתי, גורע אותו מתוכם בעזרת מפסלת, עוטף אותם בלינולאום, ועליהם יוצר שדות צבע שחלקם מונוכרומיים. אלה יוצרים תחושה של עור לא מתוח, של בד חושני שנושא עימו את סימני הגוף המתפתל, השלו או הנאבק, בדומה למטפחת של ורוניקה, אשר לפי האמונה הנוצרית, נטבע בה דיוקנו של ישו כאשר היא ניגבה את פניו בדרך ייסוריו לצליבה. צבעוניות העבודות האחרות מזכירה מורסות, פצעים פתוחים, בשר גלוי ושותת.

רביב מציג בתערוכה עבודות חדשות הפורשות את המשך החיפוש שלו אחר הגבולות שבין הדו-ממד לתלת-ממד, בין הציור לפיסול, כאשר הוא מתחקה אחר האופנים שבהם מיפוי הגוף והעקבות שהוא מותיר מתהווים מתוך ובתוך משיחות הצבע.

הפסלים-ציורים שבתערוכה הם אנתרופומורפיים ונופיים כאחד. סימני הגוף הופכים לגאיות והרים קדמוניים וחשופים המזמינים את הצופה לחקור אותם, להלך בתוכם. בה בעת הם מופשטים מכל דימוי, מציעים עצמם כזירת מפגש ועימות בין הרכות של הקמטים והפיתולים לאנרגיות הצבע המשתנות. רביב יוצר חוויה המסרבת להיות נרטיבית אך היא טראומטית ולו מעצם ההתעקשות הנזירית על הפעולה האמנותית.